

M u u u u	OG S2/O/2/4
Kierunek lub kierunki studiów	Ogrodnictwo
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Współczesne trendy w ogrodnictwie. Uprawa i nawożenie roślin Current trends in horticulturae. Cultivation and fertilization of plants
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II rok, II ^o , ogrodnictwo
Semestr dla kierunku	II
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	4 pkt. (kontaktowe – 2, niekontaktowe – 2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Zenia Michałojć Miroslaw Konopiński
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Uprawy i Nawożenia Roślin Ogrodniczych
Cel modułu	Zapoznanie studenta z najnowszymi technologiami uprawy i nawożenia roślin, zasadami dobrej praktyki rolniczej oraz przepisami prawnymi dotyczącymi nawozów i nawożenia.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Zajęcia z przedmiotu ugruntowują wiedzę na temat żywienia roślin oraz poszerzają informacje o nowoczesne metody nawożeniowe w uprawach polowych i pod osłonami, służą przekazaniu informacji na temat aktualnych nawozów specjalistycznych. Na zajęciach student nabiera wiedzy na temat wykorzystania podłoża ogrodniczych w uprawach pod osłonami, jak również nawożenia roślin od momentu produkcji sadzonek do roślin w pełni wegetacji poprzez nowoczesne sposoby odżywiania roślin-fertygację. Poznaje zasady gospodarowania według Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej. Otrzymuje wiedzę na temat organizacji produkcji roślinnej, zagospodarowania gruntów, ochrony gruntów rolnych, ochrony gleb przed degradacją, współczesnych technik uprawy roli i roślin, struktury zasiewów i jej oddziaływania na agroekosystem, kierunków zmian w uprawie roli, warunków i zasad stosowania uproszczeń w uprawie roli i konserwacji gleby, upraw roślin energetycznych, roślin inwazyjnych i metod ich ograniczania.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura podstawowa: 1. Mangel K., Kirkby E.A. 1983. Podstawy żywienia roślin. PWRiL 2. Nurzyński J. 2008. Nawożenie roślin ogrodniczych. Wyd. UP w Lublinie 3. Filipek T. 1999. Podstawy i skutki chemizacji agroekosystemów. Wyd. AR w Lublinie 4. Starck Z. 2003. Transport i dystrybucja substancji pokarmowych w roślinach. Wyd. SGGW w Warszawie 5. Krężel R., Parylak D., Zimny L., 1999. Zagadnienia uprawy roli i roślin. Wydawnictwo Akademii Rolniczej we Wrocławiu 6. Duer I., Fotyma M., Madej A. (red.). 2002. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwo Środowiska. Fundacja Programów Pomocy dla Rolnictwa. Kodeks Dobrej Praktyki Rolniczej. Warszawa. 7. Kowalik P., 2001. Ochrona środowiska glebowego. Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa. Literatura uzupełniająca: 1. Sommer K. CULTAN Düngung, Verlag TH. Mann Gelsenkirchen 2. Ustawa o nawozach i nawożeniu z dnia 10 lipca 2007. Dz.U. Nr 147, poz. 1033. 3. Wysocka-Owczarek M. 2001. Pomidory pod osłonami. Wyd. Hortpress. 4. Myślińska E., 1992. Laboratoryjne badania gruntów. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 5. Pawłowski T. (red.), 2005. Wybrane zagadnienia ekologiczne we współczesnym rolnictwie. Monografia, 2, Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych, Poznań.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Stosowane metody dydaktyczne: wykład, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, dyskusja

